

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Finis

Citation: Drachmann, Holger: "Finis", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 287. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann10tom-shoot-workid56684/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Der gennemløber mig en Fryd
 Og ud i Ild den bryder:
 Jeg véd, min Sang kan slaa til Lyd
 Og mangt er aabent Øre faa
 For dem, jeg elsker, for de smaa,
 Med Bristen, som enhver kan se,
 Og med de skjulte Dyder!

Det er min Ungdoms egen Ild,
 Som frem i Sang nu bryder:
 Den, véd jeg, kan ej fare vild
 Og tage fejl og Bugter slaa —
 Thi jeg er et med disse smaa,
 Jeg deler deres Lyst og Ve
 Og deres hundred Lyder!

 FINIS!

Og naar jeg en Gang skal puttes i Jord
 — Jeg haaber det varer ret længe —
 Saa ligger jeg dér med mit Renommé
 Og uden en Styvers Penge.

Og saa vil der rundt om min Baare staa
 — Foruden Familie og Venner —
 I hundredvis af fattige Folk,
 Hvem ingen „personligt“ kender.

Hvad har jeg da gjort, at de møder dér
 Saa mandsstærk i Kirkegaardshaven
 Og lader en halv Dags Løn gaa i Løb —
 For at følge en Digtér til Graven?

Positivt har jeg kun lidet gjort,
 Jeg har jo kun brugt min Stemme
 Og sunget saadan — at de „pæne“ Folk
 Har valgt at holde sig hjemme.

Men skal der rejses en Sten mig en Gang
 Derude i Kirkegaardshaven,
 Saa blir det ej *den*. jeg kastede paa
 Det fattige Følge om Graven.